

5 SPOSOBÓW PODTRZYMANIE ZAANGAŻOWANIA

Równać
szanse

*„Najtrudniejsze jest
zdecydowanie się na
działanie. Reszta to już tylko
kwestia wytrwałości.”*

Amelia Earhart

**Równać
szanse**

WSTĘP

Energia w grupie miewa swoje sinusoidy. Czasem cały zespół ma ogrom energii, angażuje się na 100%. Czasem jednak zdarza się, że energia w grupie spada, zdarzają się kłótnie, grupa doświadcza porażki. W e-booku znajdziesz zestaw 5 sposobów wartych uwagi, podczas spadku zaangażowania uczestników.

Dzięki tym ćwiczeniom młodzież będzie mogła:

- budować poczucie zespołowości;
- pogłębić relacje z rówieśnikami;
- rozwijać współpracę;
- wzmacniać motywację do dalszych działań;
- poznawać różne perspektywy danej sytuacji;
- wzmacniać swoje zaangażowanie;

Jak korzystać z e-booka? Zapoznaj się z ćwiczeniami, wybierz te, które mogą przydać się Twojej grupie. Warto po zakończeniu ćwiczenia zapytać o wrażenia uczestników, zapytać, co zyskali, czego nowego się o sobie dowiedzieli. Młodzież w ten sposób dokona odkrywania siebie, nawiązywania relacji w grupie. Mogą w ten sposób przeanalizować zaistniały problem. A jako koordynator będziesz mieć okazję do obserwowania grupy i wyciągania wniosków. Dasz młodzieży szansę na samodzielne rozwiązywanie konfliktów, wyjaśniania nieдомówień, naprawy popełnionych błędów.

Miłego czytania i wdrażania,

Beata Rogalska

Dyrektor Gminnej Biblioteki Publicznej w Kryn timer

SPOSÓB 1

Rozmawiajcie!

Możesz zwyczajnie w świecie przegadać każdy problem projektowy. Ważne, żeby zrobić to z otwartością, unikając oceny. Dorośli patrzą na świat przez pryzmat swoich doświadczeń a młodzież przez pryzmat własnych, zupełnie innych. Nie oznacza to jednak, tego, że te doświadczenia są gorsze czy mniej ważne. Nie! Perspektywa młodzieży może uświadomić nam, dorosłym, jak bardzo zmieniła się rzeczywistość.

Z doświadczenia wiemy, że spadek zaangażowania pojawia się najczęściej w momencie zaistnienia:

- porażki
- słabej komunikacji w grupie
- sytuacji konfliktowych
- nieporozumień
- problemów prywatnych
- natłoku obowiązków
- a nawet złamanego serca

Oczywiście istnieje wiele innych przyczyn, ale te wspomniane wyżej w naszych projektach zdarzały się najczęściej.

Jak rozmawiać? Zgodnie z zasadami dobrej rozmowy:

- unikamy oceny i krytyki
 - słuchamy siebie nawzajem
 - dbamy o komfort uczestników rozmowy
 - dajemy przestrzeń do wypowiedzi
 - wspieramy się
 - i inne wypracowane przez grupę.
-

W tym punkcie zachęcamy Was do skorzystania z “Rozmawialnika” dostępnego do samodzielnego wydruku online dostępnego na stronie Programu Równać Szanse oraz pisząc do nas e-maila: biblioteka.krypno@ug.krypno.wrotapodlasia.pl

W “Rozmawialniku” znajdziesz karty dialogowe, podzielone na 3 rodzaje:

- karty żółte
- karty zielone
- karty niebieskie

Karty żółte dotyczą poznawania otoczenia, w którym młodzież funkcjonuje. Karty niebieskie dotyczą poznawania się w początkowej fazie projektu a karty zielone mają na celu budowanie zespołu, również w czasie natrafienia na porażki czy w momencie spadku zaangażowania.

*„Jeśli potrafisz o czymś
marzyć, to potrafisz także
tego dokonać.”*

Walt Disney

**Równać
szanse**

ĆWICZENIE

Ciekawym ćwiczeniem symulującym konieczność rozwiązania problemu, konfliktu w zespole a także nadające się do omówienia kwestii określania wspólnego celu jest zabawa w “Wioskę Smerfów”.

Koordynator staje się w ćwiczeniu Papą Smerfem, któremu zależy na dobru całej wioski, który nie chce kłótni. Mamy też grupę Młynarzy i grupę Farmerów.

Sytuacja wygląda następująco:

Za dwa tygodnie rozpoczyna się pora deszczowa. Okazuje się, że Młynarze nie nadążają z mieleniem zboża i potrzebna jest budowa młyna. Z kolei Farmerzy mają problem z utrzymaniem zbiorów, ponieważ niszczą je ptaki i kot. W związku z tym koniecznym jest zbudowanie stracha na wróble.

Ważne: zarówno budowa młyna, jak i budowa stracha zajmie dokładnie dwa tygodnie. Do obu tych rzeczy trzeba zaangażować całą wioskę.

- Obie grupy naradzają się w swoich zespołach i zastanawiają się w jaki sposób przekonać Papę Smerfa i drugą drużynę do budowy tego, co danej drużynie jest potrzebne. Po kilku minutach narady każda z drużyn przedstawia swoje argumenty.
- W początkowej fazie pojawia się wiele argumentów, które są sprzeczne z argumentami drugiej strony.
- W kolejnym etapie należy poprosić obie drużyny o to, żeby szukali rozwiązania wspólnie, tak, by udało się zapewnić obie budowle.

- Po jakimś czasie z pewnością uda im się wpaść na **pomysł** budowy wiatraka w kształcie stracha na wróble lub budowę wiatraka wraz z elementami odstraszającymi przymocowanymi do skrzydeł wiatraka. Mogą oczywiście pojawić się też inne świetne pomysły. Najważniejsze jest jednak to, by grupa znalazła rozwiązanie, które uwzględni potrzeby całej wioski.

Warto podkreślić, że w tym ćwiczeniu mogą pojawić się sytuacje konfliktowe, próby przekonywania do swojej racji. Warto pokazać później młodemu, że zmiana postawy na współpracującą daje lepsze efekty, niż walka. Ponadto ćwiczenie świetnie się sprawdzi przy rozmowach na temat celu projektu. Dobrze zdefiniowany cel ułatwia jego realizację. W tym przypadku na początku, zarówno Farmerzy, jak i Młynarze obierają jako cel budowę wiatraka lub stracha na wróble. Później cel ulega zmianie - celem jest rozwiązanie problemu mielenia zbóż i uratowania wszystkich zbiorów. Jest to świetne ćwiczenie pokazujące przechodzenie od stanowisk (my chcemy wiatrak a my stracha na wróble) do usłyszenia wzajemnych potrzeb (wybrzmiały w argumentacji) i szukania wspólnie rozwiązań z uwzględnieniem tych potrzeb.

*„Podejmując nowe
wyzwania, odkrywamy
w sobie umiejętności,
których istnienia nigdy nie
podejrzewaliśmy.”*

Les Brown

Równać
szanse

SPOSÓB 2

Zorganizujcie wyjście motywacyjne

Możliwości jest wiele - kino, spacer, lodowisko, kręgle. Coś co będzie dla grupy przyjemnością, odciągnie ich od codzienności, ale też będzie okazją do tego, żeby przegadać problem. Nie macie możliwości wyjechać do najbliższego miasta? Skorzystajcie z lokalnej kawiarni czy zamówcie pizzę w pobliżu. Jedzenie zawsze zbliża, daje swego rodzaju poczucie bezpieczeństwa.

Możecie też spotkać się na planszówki, obejrzeć wspólnie film czy pograć na konsoli. Chodzi o to, że możecie zadbać o wspólne przyjemne doświadczenia, których brakuje w sytuacji kryzysu, możecie pobyć razem i dać przestrzeń do przemyśleń. Warto przypominać, że tworzycie świetną grupę, potraficie się wspólnie śmiać i przewyżczać przeciwności losu. Oczywiście dajcie szansę młodzieży na wykazanie się w organizacji spotkania. Ktoś w końcu musi zamówić bilety, zarezerwować stolik czy sprawdzić dojazd.

Słowo od uczestniczki: w moim projekcie w sytuacjach kryzysowych ratowała nas pizza i herbata. Na herbatę zawsze można było zajść do biblioteki i pogadać z koordynatorką lub w swoim gronie. Pizza pomagała nam się na chwilę zatrzymać i ochłonać. Mogliśmy później na spokojnie porozmawiać i pomyśleć. Takie momenty są potrzebne w projekcie, bo jak coś idzie nie po naszej myśli, to też dużo nas uczy. Sprawdzamy siebie w sytuacjach stresowych, dowiadujemy się o sobie nowych rzeczy. Myślę, że gdyby każdy z nas miał tylko same sukcesy, nie mielibyśmy cennych lekcji, nie uczylibyśmy się, jak radzić sobie w trudnych sytuacjach, mielibyśmy mniejszą odporność na stres. Jestem przekonana, że dzięki trudnym momentom staliśmy się bardziej elastyczni, potrafimy przewidzieć potencjalne, nagłe sytuacje.

*„Każda porażka jest szansą,
by spróbować jeszcze raz.
Tylko mądrzej.”*

Henry Ford

**Równać
szanse**

SPOSÓB 3

Szukaj rozwiązań

Odnótowaliście porażkę? Ktoś o czymś zapomniał? Jakaś firma nawaliła? Ktoś zachorował i nie mógł być na ważnym wydarzeniu? No, cóż... Zdarza się! Warto się zastanowić nad sytuacją, przeanalizować ją i wyciągnąć wnioski.

Jakie pytania możesz zadać młodzieży w kontekście porażki, błędu? Oto kilka przykładów pytań, które warto zadać analizując sytuację problemową w kilku etapach:

Etap I. Analiza sytuacji

- Co się wydarzyło?
- Na jakie elementy mieliśmy wpływ a na jakie nie?
- Jakie są lub mogą być konsekwencje?
- Co możemy zrobić, żeby rozwiązać ten problem?
- Jakie osobiste lub zespołowe bariery przeszkadzały nam w osiągnięciu sukcesu?
- Czy podjęliśmy odpowiednie ryzyko w naszym działaniu, czy moglibyśmy lepiej ocenić sytuację?
- Jak nasza komunikacja w zespole wpłynęła na naszą sytuację?
- Czy byliśmy wystarczająco elastyczni i gotowi na dostosowanie się do zmian w trakcie działania?

Etap II. Wnioski

- Jakie lekcje możemy wyciągnąć z naszej ostatniej przeszkody?
- Co było główną przyczyną naszej porażki i jak możemy jej zapobiec w przyszłości?
- Jak możemy poprawić naszą komunikację?
- Czy nasza strategia była odpowiednia, czy potrzebujemy zmiany podejścia do rozwiązywania problemów?

Etap III. Ustalenia na przyszłość.

- Co możemy zrobić podobnie a co chcemy zrobić inaczej?
- Jak możemy wykorzystać dane zdarzenie jako szansę do wzrostu i doskonalenia się?
- Co każdy z nas może zmienić w swoim sposobie działania żeby w przyszłości uniknąć podobnej sytuacji?
- Jak nasze umiejętności i kompetencje mogłyby być wzmocnione, aby uniknąć podobnych sytuacji w przyszłości?
- Jakie kroki możemy podjąć teraz, aby odnieść sukces pomimo przeszkód, które nas spotkały?

Pytania te pomagają zespołowi spojrzeć na porażkę jako na okazję do nauki i rozwoju. Pomagają identyfikować przyczyny porażki, lekcje do wyciągnięcia oraz działania, które można podjąć, aby uniknąć podobnych błędów w przyszłości. Ważne jest, aby stworzyć atmosferę otwartości i zaufania, w której członkowie zespołu czują się swobodnie w dzieleniu się swoimi refleksjami i wnioskami po porażce. Ważne jest, aby w trakcie rozmowy słuchać młodzieży, stworzyć atmosferę otwartości i współpracy, oraz udzielać im wsparcia emocjonalnego.

Słowo od koordynatora:

Doceniaj! Nie wyszło coś? Przypomnij młodzieży, że trudności są naturalną częścią działania i warto sprowadzać taką sytuację do faktów, sprawdzać konsekwencje, przeanalizować co się wydarzyło, co możemy tym zrobić. Wszystko powinno odbywać się na płaszczyźnie faktów, unikając oceny, krytyki, bez szukania winnego. Ważne jest to, że grupa bierze odpowiedzialność za realizację projektu. Docień trud, który młodzież włożyła w organizację wydarzenia.

Co możesz im powiedzieć w sytuacji niepowodzenia?

- Powiedz im, że rozumiesz, jak mogą się czuć po niepowodzeniu.
- Podkreśl ich wysiłek, odwagę i determinację, które położyli w próbie.

- Przypomnij im, że porażka jest naturalną częścią procesu uczenia się i że wszyscy doświadczamy jej w pewnym momencie. Podkreśl, że ważne jest, aby patrzeć na porażki jako na okazję do nauki i rozwoju.
- Zachęć młodzież do zastanowienia się nad tym, czego mogą się nauczyć z tej sytuacji. Zadaj pytania, aby pomóc im zidentyfikować, co poszło nie tak i jak mogą się rozwijać na przyszłość.
- Zaoferuj swoje wsparcie i zachęć młodzież do poszukiwania pomocy od innych, jeśli tego potrzebują. Przypomnij im, że nie są sami i że mają ludzi, którzy ich wspierają.
- Pomóż młodzieży określić cele i podkreśl, że porażka jest tylko tymczasowym zatrzymaniem na drodze do sukcesu. Zachęcaj ich do wyznaczenia nowych celów i kontynuowania dążenia do nich.
- Przypomnij młodzieży o ich mocnych stronach i sukcesach, które osiągnęli w przeszłości. Wspieraj ich, aby wierzyli w swoje umiejętności i potencjał.
- Wyłumacz, że to, jak reagują na niepowodzenie i jak się z niego uczą, jest kluczowe dla ich rozwoju.
- Przypomnij młodzieży, że wartość leży nie tylko w samym sukcesie, ale także w wysiłku, który wkładają w osiągnięcie celu.
- Spróbujcie przypomnieć sobie inne sytuacje, w których młodzież poradziła sobie z trudnościami. Co im wtedy pomogło? Jak sobie poradzili? Być może te doświadczenia mogą wykorzystać w obecnej sytuacji.

*„Nie nauczysz się pływać,
nie wchodząc do wody.”*

Bruce Lee

Równać
szanse

SPOSÓB 4

Inspirujące MOTTO

Poproś każdego członka grupy, aby stworzył krótkie i inspirujące motto, które reprezentuje jego osobistą motywację i cele. Co mnie motywuje do pracy w tym zespole?

Można je zaprezentować na plakatach lub papierze flichartopwym, arkuszu szarego papieru. Możecie je umieścić w widocznym miejscu w przestrzeni, w której pracujecie, tam, gdzie odbywają się Wasze spotkania, aby przypominać o celach i motywować członków grupy.

Możecie to zrobić w różnych formach, np. różnymi czcionkami, dodając wycinki z gazet, dorysowując jakieś elementy. Można również po prostu wypisać na karteczkach i przykleić na wspólny flipchart. Wszystko po to, by słowa te przyciągały wzrok.

Nasze motto znajdziesz w treści tego e-booka. Część cytatów, z których korzystaliśmy zostały wyeksponowane w treści. Z pewnością z łatwością je dostrzeżesz i być może wykorzystasz u siebie.

Jeśli często czytamy motto i się do niego odwołujemy, to może mieć kilka pozytywnych skutków:

- **Motywacja:** Regularne skupianie się na motto może służyć jako motywujące przypomnienie naszych wartości, celów. Może pomóc nam utrzymać skoncentrowanie i determinację w dążeniu do sukcesu.
 - **Kierunek:** Motto może nam wskazywać nasz kierunek i podstawowe zasady, które przyświecają naszym działaniom. Regularne przypominanie sobie motto może pomóc nam podejmować decyzje zgodnie z naszymi wartościami i celami.
 - **Budowanie tożsamości:** Motto może stanowić ważny element naszej tożsamości i pomagać nam definiować siebie. Regularne skupianie się na motto może wpływać na nasze postawy, zachowanie i sposób myślenia, budując spójną tożsamość.
 - **Inspiracja:** Motto może służyć jako źródło inspiracji i pozytywnego wpływu na nasze myśli i działania. Częste patrzenie na motto może pobudzać naszą kreatywność, rozwijać pozytywne myślenie i zachęcać nas do podejmowania nowych wyzwań
-

*„Cel bez planu jest tylko
życzeniem.”*

George T. Doran

**Równać
szanse**

SPOSÓB 5

Przypominajcie sobie o celach Waszego projektu

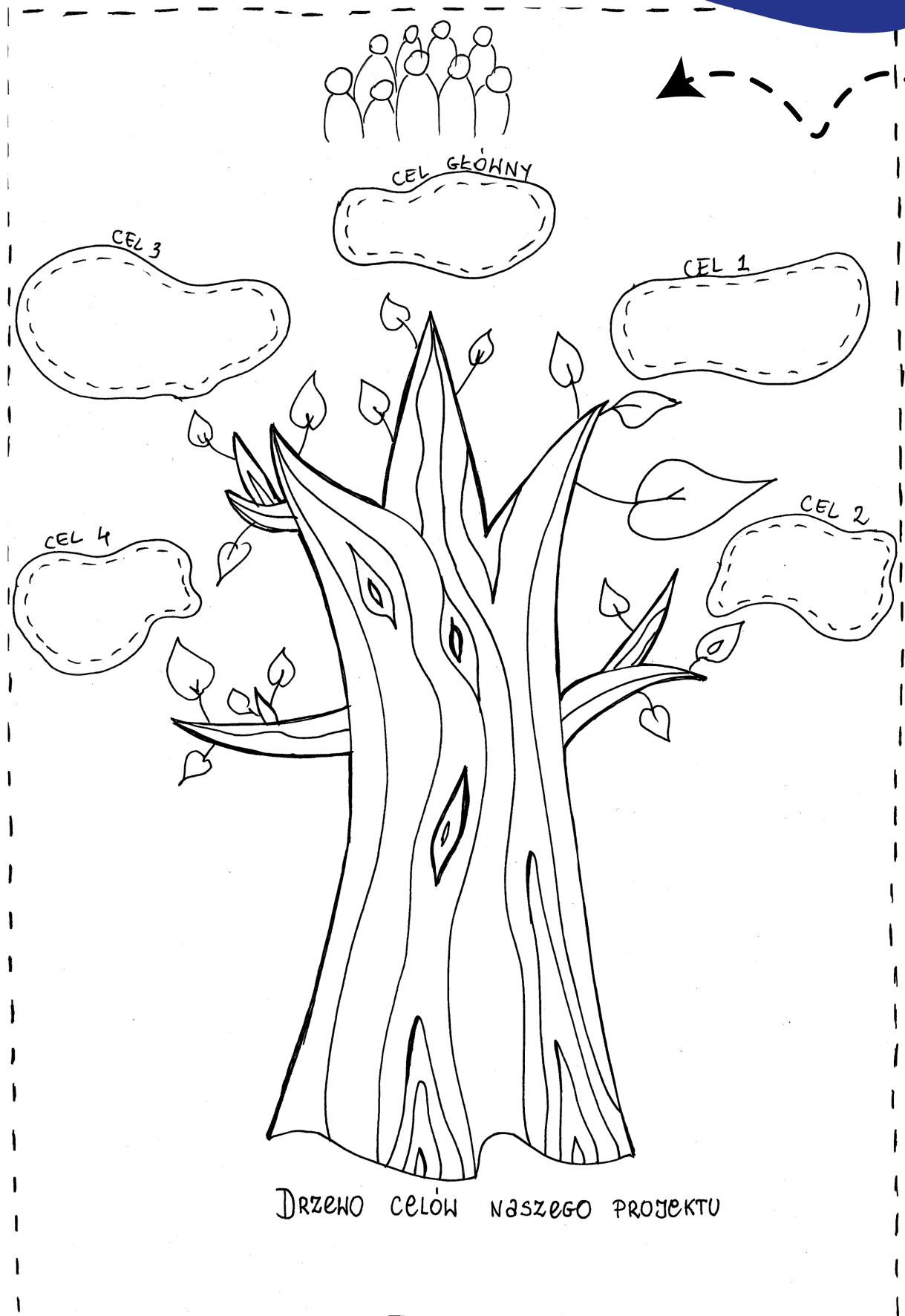
Cele, program, plan, efekty...Tyle do zapamiętania! Otóż nic bardziej mylnego. W naszych projektach idealnie sprawdza się rozrysowanie najważniejszych rzeczy na pierwszych spotkaniach. Jaki mamy cel? Jakie kamienie milowe na nas czekają? Jakie działania mamy zaplanowane? Jakie rezultaty musimy osiągnąć?

***„Cel ma sens wówczas, gdy pomaga Ci rosnąć, a wzrastasz przez zdobywanie go,
nie samo osiągnięcie!”***

Albert Camus

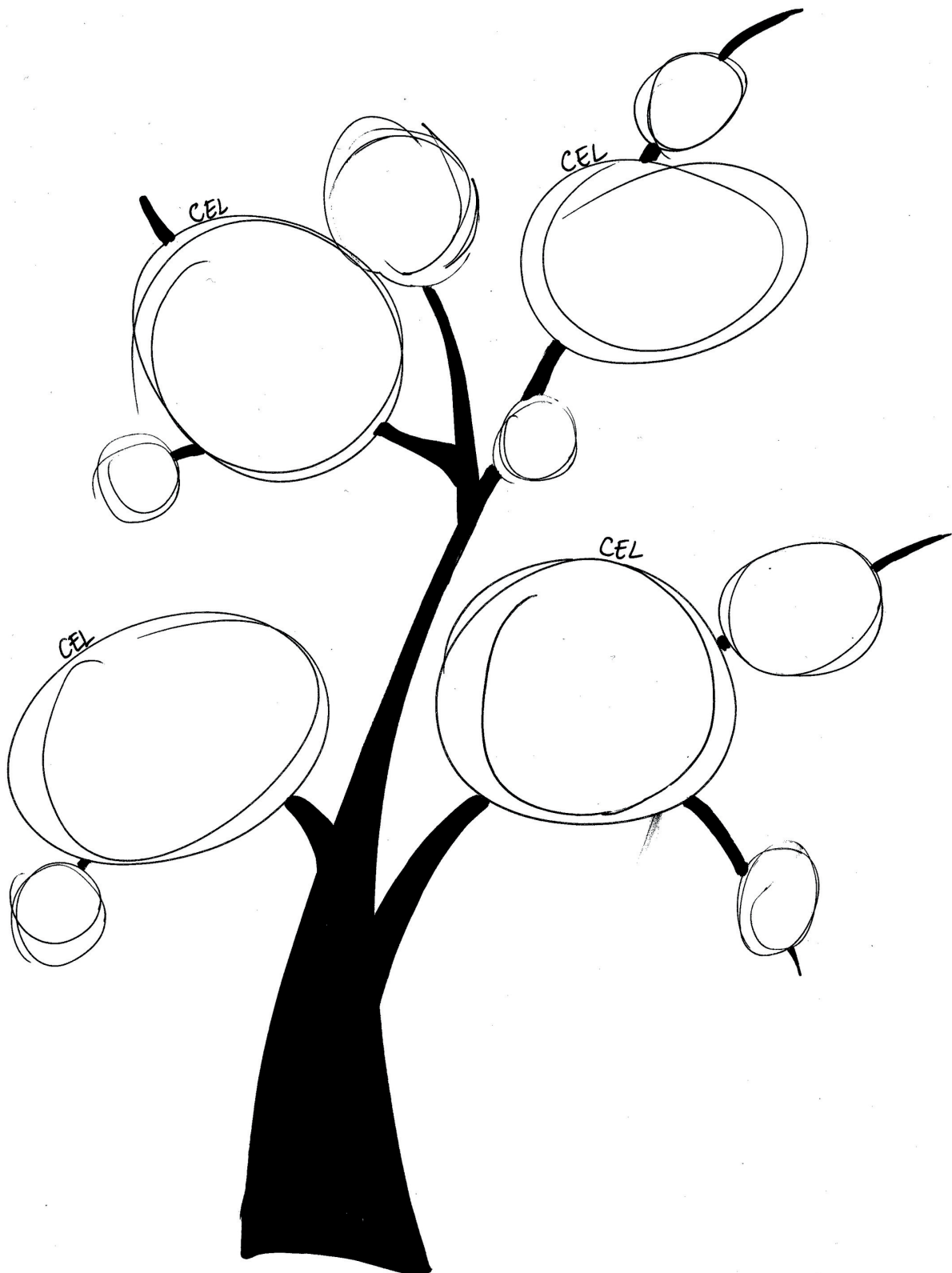
Jak można w prosty sposób ujarzmić cele projektu? Narysujcie drzewo, a na nim umieśćcie papierowe jabłka czy inne owoce z wypisanymi celami projektu. Powieście taki plakat w widocznym miejscu. Zawsze możecie do niego wrócić. W ten sposób w prosty sposób możecie przypominać sobie co jest Waszym celem. Mówię tu oczywiście o celach ogólnych. Nie da się zaplanować całego projektu w pierwszym miesiącu i zrealizować go w 100% według planu. W końcu sytuacje nieplanowane mogą zdarzyć się każdemu, przy natłoku różnych obowiązków może się zdarzyć przesunięcie terminów. Dlatego cele szczegółowe warto omawiać przed rozpoczęciem kolejnego miesiąca.

DRZEWO CELÓW 1

Równać
szanse

DRZEWO CELÓW 2

*„Mądry człowiek nie opłakuje
przegranej, lecz szuka
sposobu, aby wyleczyć
odniesione rany. ”*

William Szekspir

**Równać
szanse**

PROGRAM/PLAN/EFEKTY

Co i kiedy? Jak rozplanować pracę? Możecie rozrysować Wasz projekt na osi czasu - ogólnie, w odniesieniu do znaczących, kluczowych działań.

Następnie przed rozpoczęciem danego miesiąca przygotować plakat rozpisany nieco dokładniej, który będzie uwzględniać plan miesięczny. Może zdarzyć się tak, że jakieś działania trzeba będzie przenieść na inne miesiące. Wówczas dużo łatwiej skorygujecie Wasze plany. Rozpiszcie sobie daty, zadania, efekty. Na comiesięcznych spotkaniach w prosty sposób przeanalizujecie Wasze zasoby, ustalicie szczegółowy plan pracy. Dużo łatwiej jest pracować w oparciu o krótszy okres czasu. Z pewnością uda się Wam podzielić sensownie obowiązki w grupie, wskazać osoby odpowiedzialne za poszczególne zadania, ustalić dokładne terminy, podjąć decyzje związane z wydatkowaniem budżetu. Na comiesięcznym spotkaniu możecie określić efekty, jakie chcecie osiągnąć realizując poszczególne działania. Warto powiesić Wasze plany w miejscu spotkań. Nie zawsze jest to możliwe, więc możecie na poszczególne spotkania rozwijać powstałe plakaty. Możecie je wtedy skorygować, coś dopisać, zmienić, poprawić.

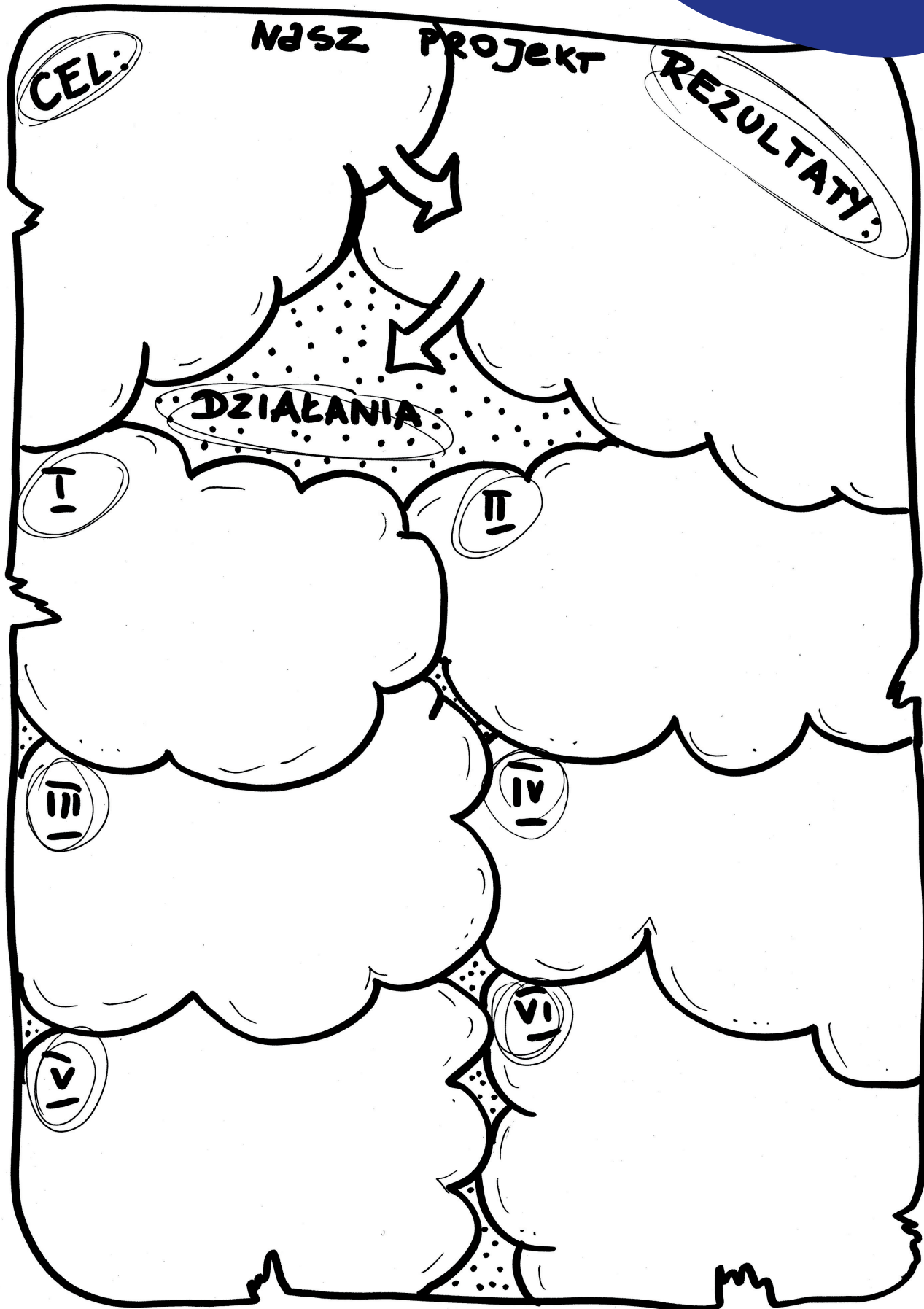
Możecie skorzystać z szablonów, które rozrysowaliśmy. Można je śmiało przerysować czy wydrukować. Znajdziesz je na kolejnej stronie.

„Rozpocznij tam, gdzie jesteś. Wykorzystaj to, co masz. Zrób to, co możesz.”

Arthur Ashe

Równać
szanse

CO POWSTANIE?

① NASZ CEL:

DO CZESO DĄŻYMY?

② REZULTATY:

③ I MIESIĄC

④ II MIESIĄC

⑤ III MIESIĄC

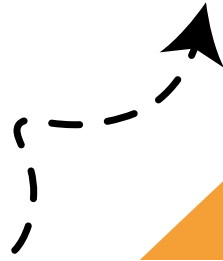
⑥ IV MIESIĄC

⑦ V MIESIĄC

⑧ VI MIESIĄC

⑨ CZYM KOŃCZĘ?

Nasz PROJEKT

Nasz projekt

CEL:

REZULTATY:

DZIAŁANIA:

MIESIĄC I

MIESIĄC II

MIESIĄC III

MIESIĄC IV

MIESIĄC V

MIESIĄC VI

Z CZYM KOŃCZYMY?

ĆWICZENIE

- **Cel:** Ćwiczenie ma na celu rozwijanie umiejętności pracy zespołowej, komunikacji, Planowania oraz zdolności rozwiązywania problemów.
- **Materiały:** Materiały do budowy wież, takie jak papierowe kubeczki, kartonowe rolki, taśmy klejące, gumki recepturki, itp.
- **Przebieg:**

Krok 1: Podział na zespoły.

Podziel uczestników na zespoły składające się z 3-5 osób. Dla większej liczby uczestników możesz utworzyć więcej zespołów.

Krok 2: Określenie celu.

Powiedz zespołom, że ich zadaniem jest zbudowanie jak najwyższej i stabilnej wieży za pomocą dostępnych materiałów. Możesz także dodać dodatkowe wyzwania, np. wieża musi mieć określoną liczbę pięter lub musi być zdolna wytrzymać wiatr (użyj dmuchawki) bez rozbicia się, musi być kreatywna, przedstawiać jakąś historię.

Krok 3: Planowanie.

Daj zespołom kilka minut na zaplanowanie, jak będą konstruować swoje wieże. Zachęć ich do wspólnego wypracowania strategii, podziału ról i zasobów oraz do określenia czasu na wykonanie zadania. Możesz rozdać kartki, żeby grupy mogły rozrysować wieżę.

ĆWICZENIE

Krok 4: Budowanie wież.

Uruchom stoper na określoną długość czasu. Każdy zespół powinien mieć dostęp do tych samych materiałów. Zachęć uczestników do kreatywnego podejścia do budowy wieży i eksperymentowania z różnymi konstrukcjami.

Krok 5: Prezentacja wież.

Po zakończeniu budowy, poproś każdy zespół o prezentację swojej wieży reszcie grupy. Każdy zespół powinien krótko opowiedzieć o swoim projekcie, celu i jakie wyzwania musiał przezwyciężyć podczas budowy.

Krok 6. Podsumowanie.

Zakończ ćwiczenie krótkim podsumowaniem, podkreślając, że praca zespołowa, komunikacja i planowanie są kluczowymi elementami osiągnięcia sukcesu w projekcie budowy wieży. Zachęć uczestników do refleksji nad tym, czego się nauczyli i jakie umiejętności mogą wykorzystać w innych dziedzinach swojego życia.

Ćwiczenie to angażuje uczestników i rozwija ich umiejętności współpracy, planowania oraz zdolności do rozwiązywania problemów. Jest to doskonała okazja do nauki i zabawy, a jednocześnie pozwala w praktyczny sposób doświadczyć korzyści wynikających z efektywnej pracy zespołowej.

„Czasami jesteśmy już o włos od osiągnięcia wymarzonego celu, jednak w ostatniej chwili coś się nie udaje. To jednak nie powód, by się poddać. O porażce można mówić dopiero wtedy, gdy rezygnujemy z podjęcia kolejnej próby.”

Nick Vujicic

“Bez rąk, bez nóg, bez ograniczeń!”

**Równać
szanse**

PODSUMOWANIE

Spadki zaangażowania są częstym **elementem projektu**. Integracja pozwala młodym ludziom nawiązywać nowe przyjaźnie i relacje. Dzięki temu uczestnicy projektu mogą lepiej poznać siebie nawzajem, a także uczyć się rozumienia i szanowania innych kultur, poglądów i perspektyw.

Integracja pozwala młodzieży **wymieniać się wiedzą, doświadczeniami i pomysłami**. To może prowadzić do nowatorskich rozwiązań i inspiracji, które nie pojawiłyby się, gdyby każdy działał samodzielnie. Projekty młodzieżowe często mają edukacyjny charakter. Integracja umożliwia młodzieży wspólną naukę, dzielenie się wiedzą i rozwijanie swoich umiejętności.

Integracja może być również **okazją do wspólnej rozrywki, rekreacji i relaksu**. Działa to na korzyść dobrego samopoczucia i tworzenia pozytywnych wspomnień.

Integracja w projekcie młodzieżowym **może też pomóc w budowaniu poczucia wspólnoty i przynależności**. To z kolei może wpłynąć na większe zaangażowanie młodych ludzi w projekt i zwiększenie ich zaufania do innych uczestników.

Warto zaznaczyć, że integracja **nie jest celem samym w sobie**, ale ważnym elementem projektu młodzieżowego, który może przyczynić się do osiągnięcia innych celów, takich jak rozwijanie umiejętności, promowanie wartości społecznych czy rozwiązywanie konkretnych problemów społecznych. **Dlatego warto planować i promować integrację w młodzieżowych projektach.**

Równać szanse

E-book powstał w ramach realizacji projektu

UCHWYCIĆ RELACJE

Gminnej Biblioteki Publicznej
w Krypcie.

Zachęcamy do skorzystania
z innych materiałów, które powstały
w ramach projektu:

- e-booka "10 sposobów na integrację"
- e-booka "5 zasad świadomego koordynatora"
- kart dialogowych "Rozmawialnik"

GMINNA
BIBLIOTEKA
PUBLICZNA
W KRYPCIE KOŚCIELNYM

Równać
szanse

**FUNDACJA
C I V I S**

POLSKO-AMERYKAŃSKA
FUNDACJA WOLNOŚCI